

Sygnatura akt VII U 47/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2012 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSO Izabela Głowacka-Damaszko

Protokolant: Rafał Wyrwa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 grudnia 2012 r. w J.

odwołania L. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia 15 grudnia 2011 r., znak: (...)

w sprawie L. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o prawo do emerytury

zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 15 grudnia 2011, znak: (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy L. R. prawo do emerytury od dnia 24 grudnia 2011 r. w związku z wykonywaniem pracy w warunkach szczególnych.

sygn. akt: VII U 47/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15.12.2011r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. odmówił wnioskodawcy L. R. prawa do emerytury na podstawie przepisu art. 184 w powiązaniu z art. 32 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. tekst jedn. z 2009 Nr 153 poz. 1227 ze zm.), w związku z brakiem wykazania co najmniej 15-letniego okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Wnioskodawca złożył odwołanie od powyższej decyzji, domagając się jej zmiany poprzez przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury. W uzasadnieniu podnosił, że posiada wymagany staż pracy w szczególnych warunkach, wliczając okres pracy na stanowisku spawacza od 01.07.1982r. do 28.02.1994r. w Przedsiębiorstwie (...) w J..

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wnosił o jego oddalenie wskazując, że wnioskodawca na wymagane co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych, nie udokumentował jakiegokolwiek okresu. Sporne okresy od 23.07.1968r. do 30.04.1999r. nie zasługiwały na uwzględnienie, ponieważ wnioskodawca pracował na stanowisku łączonym ślusarz-spawacz. Na dzień wydania zaskarżonej decyzji nie ukończył 60 lat.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca L. R. urodził się (...) i ukończył 60 lat w dniu (...), udokumentował łącznie 33 lata i 3 miesiące okresów składkowych, nie przystąpił do OFE oraz miał rozwiązany stosunek pracy.

[bezsporne]

Sąd ustalił, że wnioskodawca w okresie 23.07.1968r. do 28.02.1994r. był zatrudniony w (...) przy (...)(...)w J., przekształconym w Przedsiębiorstwo (...)w J.. Następnie kontynuował zatrudnienie u następnym prawnego (...)–J.w okresie od 01.03.1994r. do 30.04.1999r.

Wnioskodawca początkowo pracował jako ślusarz. Po nabyciu uprawnień spawacza, z dniem 01.07.1982r., wykonywał pracę zgodnie z nowo nabytymi kwalifikacjami spawacza stale i w pełnym wymiarze czasu. Przez cały okres zatrudnienia pracował w oddziale montażowym. Zajmował się wykonywaniem zbiorników, wymienników, rurociągów i konstrukcji metalowych. Po nabyciu uprawnień spawacza, nie wykonywał innych czynności poza spawaniem, dodatkowe prace remontowe były związane z wycinaniem palnikiem. Ubezpieczony miał również powierzone obowiązki brygadzysty i wykonywał je jak osoba fizyczna na stanowisku spawacza. W tym okresie zlecał zdania innym spawaczom, zajmowało mu to nie więcej niż 15 minut dziennie.

Dowód:

akta ZUS:

świadczenie wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 28.02.1994r. –k. 10 akt ZUS, świadectwo pracy z dnia 30.04.1999r. –k. 11 akt ZUS,

akta sprawy:

zeznanie świadka J. Ł. –k. 18 akt, zeznanie świadka R. L. –k. 18-19 akt, zeznanie świadka J. C. –k. 30 akt,

zeznanie wnioskodawcy –k. 35 akt e-protokół 00:08:26 akt,

akta pracownicze:

podany numer książeczki spawacza - (...), opinia z dnia 18.07.1990r. –k. 36, angaż z dnia 27.08.1984r. –k. 20, angaż i świadectwo pracy.

W dniu 24.11.2011r. ubezpieczony złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wnioski o przyznanie prawa do emerytury, który zaskarżoną decyzją z dnia 15.12.2011r. został rozpoznany odmownie, z uwagi na brak wymaganego co najmniej 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach.

Dowód: wniosek z dnia 24.11.2011r. – k. 1 akt ZUS, decyzja z dnia 15.12.2011r. –k. 31 akt ZUS.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy zasługiwało na uwzględnienie. Zgodnie z treścią art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych [Dz. U. z 2009r., nr 153, poz. 1227] ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1)okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2)okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Z kolei ust. 2 stanowi, iż emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Przy ustalaniu prawa do tzw. „wcześniejszej emerytury” stosuje się w dalszym ciągu przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze [Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.]. W myśl § 1 wskazywanego rozporządzenia pracownikami wykonującymi prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, są pracownicy wykonujący prace wymienione w § 4-15 oraz w wykazach stanowiących załączniki do rozporządzenia. Zgodnie z § 2 okresami pracy uprawniającymi do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Stosownie natomiast do § 4 ww. rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Mając na uwadze powyższą regulację prawną, w oparciu o przeprowadzone postępowanie dowodowe przyjęć należało, iż wnioskodawca spełnił niezbędne przesłanki, warunkujące ustalenie prawa do emerytury przy obniżonym wieku emerytalnym z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Bezspornym w sprawie było to, że wnioskodawca osiągnął wiek 60 lat w dniu (...), wykazał staż pracy wynoszący ponad 25 lat, nie przystąpił do OFE i miał rozwiązany stosunek pracy. W takim przypadku spór między stronami sprowadzał się jedynie do kwestii wykazania co najmniej 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach w okresie do 31.12.1998r.

W ocenie Sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze pracował w warunkach szczególnych na stanowisku spawacza przez okres przekraczający wymagane 15 lat.

Na wstępie należało wskazać, że Sąd podziela pogląd, iż w przypadku pracy wykonywanej na dwóch i więcej stanowiskach łączonych, gdzie jedno z nich nie jest zaliczane do prac w warunkach szczególnych, brak jest możliwości uznania tejże pracy za pracę w warunkach szczególnych, ponieważ nie jest ona wykonywana w pełnym wymiarze. Odpowiada to warunkom określonym w § 2 cytowanego rozporządzenia. W przedmiotowej sprawie organ rentowy mógł mieć wątpliwości, co do ewentualnego zaliczenia łączonych prac ślusarza-spawacza, albowiem co do zasady praca ślusarza nie jest zaliczana do prac w warunkach szczególnych. Przeprowadzone postępowanie wykazało jednak, że wnioskodawca niezależnie od stanowisk pracy wskazanych w angażach i świadectwie pracy - stale i w pełnym wymiarze pracował w zakładach (...), w których w sposób ciągły wykonywał prace w szczególnych warunkach tj. prace spawacza. W pierwszej kolejności należało wskazać, że pracodawca (...) przy (...)w J., przekształcony w Przedsiębiorstwo (...)w J.wystawił wnioskodawcy świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach za okres od 23.07.1968r. do 19.04.1971r., od 03.05.1973r. do 30.06.1977 i od 01.07.1977r. do 28.02.1994r. Bezspornie wnioskodawca od dnia 01.03.1994r. do dnia 30.04.1999r. kontynuował zatrudnienie na tym samym stanowisku co poprzednio u następcy prawnego (...)– J.. Zdaniem Sądu z zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym zeznań samego wnioskodawcy wynikało, że w początkowym okresie pracował on jako ślusarz oraz dodatkowo wykonywał prace spawalnicze, czynił to jednak bez uprawnień. Niezbędne dokumenty nabył dopiero 01.07.1982r. i z tym dniem - zgodnie z zachowanymi angażami - podjął pracę spawacza. Pracę tę wykonywał nieprzerwanie aż do 30.04.1999r. w tym samym oddziale. Zgodnie z zeznaniami świadków J. Ł., R. L.i J. C., wnioskodawca po nabyciu niezbędnych uprawnień spawacza, nie wykonywał innych prac. Zajmował się wykonywaniem zbiorników, wymienników, rurociągów i konstrukcji metalowych na potrzeby zakładu. Zdarzało się, że jako spawacz, wykonywał również prace remontowe, ale było to związane wyłącznie z wycinaniem elementów metalowych przy pomocy palników. Z zachowanej dokumentacji pracowniczej wynikało również, że wnioskodawca miał powierzone obowiązki brygadzysty. Z relacji świadków ubezpieczony w tym okresie nadal wykonywał prace spawacza, a jedynie przez ok. 15 minut dziennie zlecał prace innym spawaczom. W ocenie Sądu zeznania świadków zasługiwały na wiarygodność, ponieważ w zbieżnym okresie pracowali w tym samym zakładzie i znali wnioskodawcę osobiście. Ich relacje w pełni korelowały z zachowaną dokumentacją pracowniczą, w tym opiniami sporządzonymi na potrzeby zakładu, dając pełny obraz wykonywanej pracy przez L. R..

W ocenie Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy w sposób nie budzący wątpliwości potwierdził fakt wykonywania przez wnioskodawcę pracy na stanowisku spawacza w okresie od nabycia niezbędnych uprawnień tj. od 01.07.1982r., aż do 30.04.1999r. [ograniczenie ustawowe do 31.12.1998r.]. Z pewnością nie była to praca łączona ślusarza i spawacza. Pomimo świadectwa pracy, w którym wymienia się wykonywanie przez wnioskodawcę prac łączonych, w rzeczywistości przez cały sporny okres stale i w pełnym wymiarze wykonywał jedynie prace spawacza. Ubezpieczony miał również powierzone obowiązki brygadzysty, lecz wykonywał je jako pracownik fizyczny – spawacz i czynności te zajmowały mu zaledwie kilkanaście minut dziennie. Z powyższych powodów dodatkowe czynności brygadzystowskie nie mogły pozbawić cech pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze na stanowisku spawacza. Bezsprene praca spawacza jest enumeratywnie wymieniona w załączniku do cytowanego rozporządzenia w wykazie A dział XIV poz. 12. Suma okresów pracy wykonywanej przez wnioskodawcę na stanowisku spawacza przekraczała zdecydowanie wymagane 15 lat, tym samym wnioskodawca spełnił ostatnią przesłankę, niezbędną do ustalenia prawa do emerytury przy obniżonym wieku emerytalnym, zgodnie z art. 184 i 32 cytowanej ustawy o emeryturach i rentach.

Mając powyższe na uwadze odwołanie wnioskodawcy podlegało uwzględnieniu na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

Określając początek nabycia prawa do emerytury Sąd miał na uwadze treść art. 100 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zgodnie z którym prawo do świadczeń określonych w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa. Ponieważ wnioskodawca urodził się w dniu (...), a wniosek złożył (...), Sąd za powstanie uprawnienia przyjął dzień ukończenia przez wnioskodawcę wymaganego wieku, czyli (...).